

tisque¹ successoribus in perpetuum. Apostolicae moderationi totius ecclesiae cura commissa est et idcirco quisquis divina dispensatione in sancta Romana sede succedit necesse est, ut ubicunque possibile fuerit, utilitatem eiusdem ecclesiae procuret, adversa videlicet quaeque per apostolicam auctoritatem comprimens et refrænans, commoda vero iuvans et sustentans. Sic etenim et nostrum officium, quod nobis iniunctum est, exercemus et a Deo bonorum omnium retributore mercedem et a sanctis patrocinium obtinere confidimus. Quapropter monasterium praedictum, quod Ebbo piae memoriae vir et venerabilis aedificavit, ita ut a nostro praedecessore per auctoritatem privilegii sancitum est², liberum ab omni dominatione cuiuscunque personae aut regis videlicet aut episcopi aut filiorum aut propinquorum ipsius Ebbonis esse decernimus, et res omnes, quas vel nunc habere videntur monachi vel deinceps ibidem conlatae fuerint, sine ulla contradictione possideant. Bodillonem quoque villam cum suis appenditiis a Girardo nobili viro conlatam eidem praedicto loco similiter confirmamus, quia licet praedictus vir Gerardus primum exinde testamentum ad aliam ecclesiam fecerit, non tamen ad possidendum hanc tradidit, sicut his posterioribus fecit. Lex enim Romana iubet, ut si quis de una re duobus fecerit testamentum, uni prius et alteri postea, non queratur cui³ prius aut posterius fecerit, etiam si aliquis ei propinquus sit, sed ille videlicet cui post factum testamentum rem ipsam ad possidendum tradidit⁴. Hoc ergo nos intuentes, easdem res, quae legaliter conceduntur, eidem coenobio per nostram apostolicam auctoritatem confirmamus. Capellam nihilominus iuxta castrum a religiosis Britonibus constructam post illorum discessum attribuimus et omnes res, ut iam diximus, sibi pertinentes ita sibi vindicent, ut nullius omnino ditioni subiiciatur, nisi Romanae sedi sicut in praedicto testamento praefati Ebbonis continetur. Abbatem vero communiter et regulariter viventem sine ullius contradictione aut tecum aut post te de ipsis vel certe saniori consilio de alio quolibet coenobio praeficiant. Quod si aliquis per munus aut per inanem gloriam, consentientibus etiam quod absit monachis, irrepere tentaverit, hunc talem veluti furem et latronem per apostolicum interdictum prohibemus, sed ab illis personis, quibus beatus Benedictus in hac re potestatem tribuit, talem eligi praecipimus, qui domui dei bene praeesse studeat, qui consuetudines a prioribus institutas tam in divinis actibus quam et in humanis plenarie conservet, ut sicut dictum est,

1) 'totiusque' Hs. 2) Gemeint ist die vorangehende Bulle Johannis XI.
 3) 'cur' Hs. 4) Wenn man nicht zu dem Satze 'sed ille videlicet' als Prädikat 'queratur' ergänzen will, muss man annehmen, dass hinter 'tradidit' einige Worte ausgefallen seien.